

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdanie opoldne, večerno izdanie pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gl. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1:50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gl. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici.
Z urednikom je mogoče govoriti od 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne in praznikih od 9. do 12. popoldne.
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici.
Dopis naj se pošilja le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.
Neplačanih pisem ne sprejmlje ne uredništvo ne upravništvo.

Ogledi in postavnice
se računajo po pet- vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
Naročnino in oglašje je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovaško knjižalco“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gl. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet- vrstic.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dvojna morala „Goričanov“

Z današnjim člankom pretigram — enake vrste polemiko z glasilom „narodnega divjaštva“. Pokazal sem dovolj, kakošna so sredstva, katerih se poslužuje brez srama v nečedne namene. — Poglejmo le še dvojno moralo te plemenite gospode, ki se skriva za hrbtom odgovornega urednika-erkostavca.

Dr. Gregorčič ni odgovoril niti na moje zadnje odprto pismo — ker nima kaj. Vse je resnično, kar sem zapisal. Kar sem povedal, mora biti strašno hudo, ako sodim po vtisu na — „Goričane“. Ti uzorni pošteni ljudi so kar zdivjali — toda edino le proti meni, ker sem se drznil govoriti resnico, dr. Gregorčiča pa opravičujejo na vse pretege, celo božji nauki so morali prihiti na pomoč. Čujmo, kaj pravi „odlični slovenski rodoljub“, ki pa ni imel toliko srčnosti, da bi svoje modrosti tudi podpisal. V „Gorici“ čitamo:

„V tej obrambi je bil napisan članek Tonkličeva okolica. Po vsebini in obliki je bil članek tak, da ga je dr. Gr. po prvi razburjenosti sam, ker se mu ni podala okrožnica goriške duhovščine v podpis, v „Soči“ s svojo izjavo obsodil ter pregrešek tako popravil. To pa ni goriškemu ovaduhu po volji, ker pravi, da se je bil dr. G. le potuhnil. Takim nepoboljšljivim ljudem alla Gab. bi bilo spoznanje pregreška, obžalovanje in preklic le potuhnjeno, hinavščina, farizejstvo, kaj ne zelena „Soča“?

Mi „Goričani“ pa smo te vere: Pasti, to je sloveško, ali vstali t. j. pregrešek spoznati, obžalovati in preklicati, to je božje. In to je dr. Gr. svoj čas storil — naj bi ga v tem posuemat tudi goriški ovaduh“.

Ali ne, da je to lepó, prav po krščanski moraliki — ako bi bilo le vse res tako! Pa ni! Ni namreč res, da je dr. Greg. v prvi razburjenosti sam članek obsodil s svojo izjavo in takó pregrešek popravil! Dr. Greg. ni bil razburjen radi svojega članka, marveč radi gibanja med duhovščino in njenega protesta proti njegovemu članku „Tonkličeva okolica“, in vse je kazalo, da bo imel ta protest velik vpliv pri državnozbornski volitvi nekaj par dni pozneje... Dr. Gregorčič se je s posebnim dnjavo pridružil protestu goriske duhovščine, a to na način: da je le odvrnil od sebe

prokletstvo in ga zvrnil na mene. O kakem „spoznanju pregreška“ takrat je smešno govoriti, kajti dr. Gregorčič ni napisal le članka „Tonkličeva okolica“, marveč prav odlično število drugih, sploh vse one, ki so rezko oščipali njegove najozje tovarise v semenišču in zunaj njega. Če hočete — jih še nekaj naštejemo; pri marsikaterem lahko povem zgodovino, namen in tisto, kar sem jaz izčrtal. Še manj more biti govora o „obžalovanju in preklicu“, ker dr. Greg. tega ni storil — marveč je le sleherno odgovornost pehal od sebe, da je padla edino na mene! Njegova izjava v „N. S.“ je dovolj jasna vsakomur in ne daje povoda niti temu „odličnemu rodoljubu“, da izvaja iz nje — lepo čednost za svojega varovanca!

In kakó krasno teorijo razvija ta „odlični rodoljub“ o tem, kakó se pregreški odpustajo. Prav po krščanski! Pregrešek je treba spoznati in ga obžalovati — pa je člankarju dovolj, celó „božja“ mu je taka spokornost.....

Toda — in zdaj pride druga morala „Goričanov!“ — ta teorija velja samo za dr. Gregorčiča in njegove privržence, z a Gabrščeka in „Sočane“ pa ne, njim ne velja ne spoznanje, ne obžalovanje, ne spoved....., ako je tudi Bog že odpustil, to „Goričane“ nič ne briga, oni se držé za nas „Sočane“ take morale:

„Skandalozna morala pa je misel, da potem, ko je bil kdo pri spovedi, da je tudi pred svetom vse odpravil. Tat (prav primerna prilika! op. pis.) če tudi gre desetkrat k spovedi, a pride pred sodnika, mu to nič ne pomaga. Spoved gor, spoved dol, pravi sodnik, ker si kral, si tat in zató boš kaznovan. Lepa uredba bi bila na svetu, ako bi se po storjenih hudodelstvih teklo hitro k spovedi in bi bilo potem vse odpravljeno. Vsi sodniki in odvetniki, vsi zapori bi bili potem brezpotrebni. Zdad ni takó, v Avstriji ne in tudi drugod po svetu ne. Tako hode v državi, kateri na čelu hode stal A. Gabršček! Živel!“

Ponatisnil sem doslovno te besede iz zadnje „Gorice“, da čitatelji vidijo: kakošne prismođarije prinaša glasilo semeniškega profesorja dogmatike dr. Gregorčiča. Zakaj pa ne bi veljala ta morala tudi za — dr. Gregorčiča. Ali njemu zadošča že, da pregrešek le obžaluje (— in ga zvrne na drugo rame! —), pa je odpravil vse pred Bogom in pred svetom? Ali pripodoba o tatu ne velja zanj? Kaj se! „Gorici“ je dr. Gregorčič še vedno

in zanimanje, katero se je pojavljalo s splošnim šepetanjem.

Ko je stopil oproda v šotor sodnikov, je šepetanje potihnilo, in vsi so molčé pričakovali, kaj bo.

Kmalu so prišli iz šotora bojni sodniki z onim zastrtim ščitom. Zasadili so v zemljo kol, obesili nanj tisti ščit, ter vpognivši koleno pred njim, namignili klicarju, kateri je zaklical: „Bojišče je vitezu odprto“.

Nepoznanec je jezdil počasi preko bojišča, dokler ni dospel do šotora prirejevalcev iger. Tam se je ustavil pred Ottorinovim ščitom, in mesto da bi se ga dotaknil s sulico, kakor je bila navada, ga je odtrgal doli in vrgel na tla. Potem ga je zopet obesil, toda z glavo navzdol. To je bilo največje razžaljenje, ki se je moglo prizadjeti kakemu vitezu, in je pomenjalo, da se ga poziva v boj na življenje in smrt.

Med ljudstvom, ki je videlo to počenjanje in dobro umelo njegov pomen, se je vzdignil šum vsakovrstnih govoric. Nekateri so ugibali, kdo bi mogel biti tisti nepoznani vojščak in odkod bi moglo izvirati to smrtno sovraštvo. Starejši ljudje so pravili, da namestnik ne dovolji bojevanja; mlajši rod je pa ugo-

vor postenjaka, vzor duhovnika“, katerega dvigajmo v deveta nebesa... Kaznovan mora biti le Gab., ker je „ovadil“ Gregorčičeve pregreške...! Taka je morala „Goričanov“!

V isti številki, kjer takó velikodušno spregleduje Gregorčičeve pregreške, pa pogreva na satansko zloben način laži, podtikanja in natolcevanja o mojem zasebnem življenju, o prelamljanju zakonske zvestobe, o... ne, ne morem dalje...!

Takó nizko je padel Gregorčič - Coroninijev „Revolver-journal“! Takó podlega, takó infernalno zlobnega lista Slovenci še nismo imeli; zahvaliti se imamo zanj semeniškem profesorju in aristokratu, ki se pred svetom niti ne sramujeta svojega otroka! — Jaz podpisujem svoje članke, v katerih povem brez ovinkov svoje misli; vsakdo, ki je kakorkoli zadet, me more zgrabit! Vprašam pa: zakaj se „Goričani“ skrivate le za hrbet ubogega erkostavca, katerega imé zlorabite za odgovornega urednika, da skrivate zanj vse svoje lumparije? Za infamije, obsežene v nekaterih prejšnjih številkah in ponovljene v zadnji, si moram poiskati zadoščenja, in sicer samostojnega ali pa sodnega, a tega ne morem storiti nasproti erkostavcu! Zategadel pozivljam pisca onih člankov, naj ima tudi toliko moškega poguma, da naznani svoje ime! V stvarnem pogledu zanikam resničnost njegovih namigavanj in njega imenujem: lopovskega tatu ptuje časti in zakonske sreče! Pozivljam semeniškega profesorja dr. Gregorčiča, naj pové, kakó se sklada tako ravnanje njegove „Gorice“ z nauki katol. vere; grofa Coroninija pa pozivljam, naj pové, ali na take lumparije ni edini odgovor — pasji bič?!

Takó nizko so padli „narodni divjaki“! Mi „Sočani“ jim na tem žalostnem polju ne bomo kratili slave! Po njihovi teoriji, takó jasno razviti v zadnji štev., ni smel nikdo prelomiti nijedne božje zapovedi, moral bi biti torej cel svetnik brez greha in madeža, ako hoče delovati v politiki... Ako je pa zagrešil kaj, kar nikogar na svetu nič ne briga: tedaj na sramotni oder z njim... naj gre tje, kamor ga vleče (!) strast...! Take ostudnosti prodaja semeniški profesor dr.

varjal, da bi bilo sramotno zoperstavljati se. Mnogi so bili v skrbéh za Ottorina. Drugi, ki so mu bili ravno takó naklonjeni, so se radovali, da se mu ponuja lepa prilika v dosegu nove časti. Nekateri pa, ki so mu zavidali njegovo slavo, so se na skrivnem veselili mračne opasnosti, katera mu je pretela, in se nadejali, da ga bodo kmalu videli pahnjena z njegove visočine. Velika večina gledalcev pa, brez sovraštva in brez sočutja, si je že naprej obetala izvanredno zabavo kot odškodnino za prestano dolgočasnost.

Kakšno pa je bilo med tem srce uboge Bice? Ko so početkom izzivanja dohajali napadovalci, da bi trčili s sulico ob kak ščit, se je ona, omahujé med slavo in opasnostjo ljubljeneja mladeniča, sedaj nadejala, a sedaj zopet bala, da bi se kdo dotaknil njegovega ščita. Vendar, ko je videla, da se je zvršilo že toliko spopadov brez preliivanja krvi, se je bila polagoma osrčila, in nazadnje je kar hrepenela, da bi mogel tudi njen dragi skazati svojo hrabrost; in že naprej se je v svojem srou veselila njegove zmage in hvale vitezov, gospe in gospodičan ter tihega in le slabo prikritega občudovanja oče-

Gregorčič v svojem listu! Ukljub temu je še vedno „vzor postenjaka in duhovnika“. — Kaj bi nastalo, ako bi postavila „Soča“ na rešeto celo vrsto „Goričanskih“ prvakov in začela šteti njihove grehe? To bi zagnali vrišč isti postenjaki okoli „Gorice“!! To bi se zgražali nad drznostjo „Soče“ in bi privlekli zopet na dan — krščansko moraliko, katero so vzeli vso oni v zakup, da je ni nič več ostalo za nas „Sočane“.

Sklepam, čitatelji naj pa premisljajo, kam pridemo po taki poti, ako obvelja dvojna „Goričanska“ morala! Kdo bi bil se varen pred glasilom „narodnega divjaštva“?

A. Gabršček.

Naša narodna organizacija.

(Janek izven uredništva).

II.

Trdili smo zadnjé, da nimamo stalno narodne organizacije; dopustili pa smo, da so možje, ki so na čelu političnega delovanja, vsi vneti za splošen napredek našega naroda, in da je v delu posameznih iskati posamezne vspehe. Ako bi se vse osebe, ki delujejo v javnosti, med seboj razumele in si zaupale, ne bilo bi težko izvesti tudi stalne, dosledne organizacije. Tudi, ako bi želja po napredku našega naroda bila tako iskrena, da bi posamezniki, ki so delavni v javnem življenju, imeli pred seboj edino le stvar in vspehe v posameznih strokah, kjer delujejo, tudi v tem slučaju ne bi bilo težko izvesti dosledne organizacije, da bi le imeli eno osebo v deželi, ki bi imela pregled nad celotnim položajem. Pustimo danes ob strani, ali so ali niso ti predpogoji; ozirno se rajši na posamezne stroke našega javnega dela. Prvotno z ono stroko, kjer je organizacija najlažja, zato ker gre za mnogo obdelano polje, na katero kliče najnujnejša potreba, t. j. organizacija naših denarnih motij.

Ozrno se pred vsem na zgodovino. Prvi narodni denarni zavod „Goriška ljudska posojilnica“ se je ustanovil pričetkom leta 1883. Ustanovljen je bil po vzgledu skoro istočasno nastopivše „Kmetijske posojilnice za ljubljansko okolico“. Iz pravil se vidi, da je bil namenjen za povsem skromno delovanje; kajti dopušta le dvojno jamstvo in dovoljuje, da se hranilne vloge, ne gledé na znesek, izplačajo nadalje v 60 dneh. Dovolj je vsakemu večaku, imajočemu pred očmi

tovega. A ko je zaslišala rog, ko je videla dospeti nepoznanega viteza, se je nje polastila neka skrivnostna slutnja, stresla se je vsa, in dozdevalo se jej je, kakor da bi ji neki notranji glas pravil: „Gorjé tvojemu ljubemu!“ Ko je strašni vitez jezdil preko bojišča, bližajoč se šotoru prirejevalcev, ga je spremljala s plahim pogledom, kakor otrok, ko vidi, da se mu v nočni temi počasi bliža strašilo. Bilo je njej, kakor da bi se jej krčilo življenje, čimbolj se je on bližal svojemu smotru. Ko je dospel tja, je komaj mogla še dihati; ropot ob tla vrženega ščita je takó grozno pretresel njeno dušo, da se jej je za hip stemnilo pred očmi.

Njen oče, ki je zapazil to, je mislil, da bi bilo najbolje zanj, če bi šla proč od tam. Zató jo je prijel za roko ter jo nagovarjal k odhodu. Toda nesrečnica, kateri se je dozdevalo bolj neznosno, če bi morala oddaljena ter v vednem strahu čakati sporočila o izidu, nego če bi vse gledala z lastnimi očmi, ni hotela oditi.

„Ali ne veš, kdo je izzvan?“ ji je dejal grof s čudnim glasom.

(Dalje pride).

— 72 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

—*

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Novodošli vojščak je imel pri sedlu obešen ščit, ki je bil gladek kakor vsa ostala njegova bojna oprava, ker se je hotel bojevati nepoznan. Toda za njim je bil oproda z drugim ščitom, pokritim s črnim in rujavim suknom. Te boje so pomenjale nevtolažljivo žalost. Oproda, pustivši svojega gospoda tam pri ograji poleg gozda, je šel čez bojišče in nesel v šotor sodnikov, ki je bil na nasprotnem koncu, tisti zatrti ščit. Sodniki so bili vezani s prisego, da niso smeli nikoli in na noben način izdati tajnosti tistega, ki se je hotel bojevati nepoznan, vendar so po postavi morali pogledati njegov grb, in izjaviti se, ali je dotičnik vreden časti, da bi se meril s prirejevalci iger.

Nastop tega skrivnostnega viteza je vzbudil med množico nemirno veselje

nase razmere, da iz teh dveh toček vidi, da je bil ta denarni zavod omejen le za majhne potrebe. Po njenem nastopu njega ustanovitelj, kar se gotovo ne more odrekati želje po napredku, je soditi, da je manjkalo takrat poznanja materije in strokovnega znanja, in da je manjkalo gotovosti, katere ne sme pogrešati trgovec. Zato pa je „Goriška ljudska posojilnica“ tekem dveh let, t. j. celo leto 1883 in 1884 kazala, kakor ne bi bilo mogoče večjega razvoja, in skoro neverjetno je, ali arhiv „Goriške ljudske posojilnice“ kaže, da je bilo hranilnih vlog v prvih 3 1/2 letih vsega 30, in da so po štiriletnem obdobju hranilne vloge narasle na 15000 gld.

Danes, ko je znanje v tej stroki bolj razširjeno, seveda, ko je ljudstvo tudi bolj razvito in na to pripravljeno, ima skoro vsaka najmanjša vaska posojilnica v enem letu več uspeha, nego jih je imela „Goriška ljudska posojilnica“ tekem 4 let. Vzemimo le St. Petersko posojilnico, katere je imela v prvem letu gotovo več prometa, kakor „Goriška ljudska posojilnica“ v 4 letih; ta je imela okrog 37000 prometa konec 1886. Za „Gor. lj. posojilnico“ so se bile ustanovile cerkljanska, nabrezinska, šebreljska in tolminska. L. 1895, so delovale ravno imenovane posojilnice; vse z jako skromnim obsejem. Konec l. 1894. je imela „Gor. ljudska posojilnica“ nekaj čez 100.000 gld. hranilnih vlog in 9800 gld. rezervnega zaklada. Ako pomislimo, da poleg „Gor. ljud. posojilnice“ ni bilo skoro drugega narodnega zavoda, in da je v 12 letih svojega obstanka prišla „Gor. ljud. posojilnica“ le tako daleč, mora iz tega sklepati, da pri tem delu ni bilo agitatoričnih in večjih močij, marveč, da so ta zavod vzdrževali le nekateri poštenovalni rodoljubi, katere je vodila prislanovitvi in pri voditvi tega zavoda edino le želja, koristiti narodu.

Največ gibanja posojilništvu privedla sta dva činitelja. Mahničeva stranka, oziroma nje mlajši privrženci, so videli, da z golo teorijo, razvito v „Rimskem Katoliku“, ne pridejo daleč, in da se masa ljudstva ne more ogrevati za tako abstraktne nauke. Lotili so se torej dela, pricetega po krščanskih socialistih v sosedni kronovini kranjski. Morda ni izključeno, da jih je k temu nastopu na Goriškem vzbudila ravno vodeča moč kranjske klerikalne organizacije. Naj si bode to tako ali tako, l. 1896, so nastopili v naši deželi krščanski socialisti dejanski. Priznavati se jim mora največje čilost in vnetost do dela, in v kratkem času so omrežili skoro celo deželo s posojilnicami. V teku 4 let so zasnovali posojilnice v Černich, v St. Petru, v Renčah, v Solkanu, v Mirnu, v Biljah, v Tomaju, v Biljani in v Kojskem. Poleg delovanja krščanskih socialistov pa so se ustanovile neodvisno od njih še posojilnice v Kobaridu, v Boven, v Kanalu in v Ajdovščini. S temi posojilnicami je danes obilno skrbjeno za stvarne potrebe. Večina teh posojilnic je bolj orodje stranke, katere jih je zasnovala, služi bolj v namen, osredotočiti moč v rokah gospodov, ki jih vodijo. Vender so te posojilnice tudi tako jako koristne za naš narodni napredek in razvoj našega ljudstva. Počasi se pričevajo po njih tudi posestniki poslu posojilnic, uvidevajo korist denarne organizacije in tako pripravljajo ugodna tla za večjo, močnejšo organizacijo. Že danes lahko rečemo, da se to ljudstvo v manjših posojilnicah sčasoma oprosti vodstva, ki izvira iz političnih načel, in samo prevzame vodstvo in poslovanje na stvarni podlagi.

(Konec pride).

DOPISI.

V Gorici, 25. oktobra. (Porotno zasedanje). Znano je, s kolikimi težavami se je bilo boriti za — slovensko poroto in izključno slovenske obravnave. Vspех v tem pogledu je bil že popolen, in to v kratkem času, kajti začetek tega naslednjega boja je povzročil šele „Sočin“, lastnik; on in dr. Stanič sta delo nadaljevala.... Ko so bile dosežene slovenske obtožnice za navadni sodni dvor, je prišla na vrsto tudi — slovenska porota. Obtožnice so bile že slovenske. Skrbeti je bilo torej potreba, da so imeli slovenski obtoženci tudi slovenskega zagovornika. Odvetniška zbornica je kljubovala in je imenovala vedno le laskega uradnega zagovornika tudi za Slovence. Dr. Stanič pa je v takih slučajih rad prevzemal tudi brezplačno zagovornišvo, ako ga je stranka pozvala. In tako smo bili prisli že do čisto slovenskih porotnih obravnav.

V tork pa smo imeli zopet obravnavo — s tolmačem. To pa zategadel, ker so sedeli na porotni klopi tudi štirje Italijani. Kako pa to, saj je 21 slov. porotnikov? Reč je taka! Uvodno preiskavo je vodil neizogibni sodni tajnik — Musina, seveda izključno v laškem jeziku. Ta mož se ni ne briga za vse predpise, njegovi višji pa imajo 2 ujim preveč potrpljenja. Na italij. uvodno preiskavo je sledila tudi italijanska obtožnica, ker se drži drž. pravdnistva takega načela! Obtožnica je bila sicer prevedena tudi na slovenski jezik, ali ker je g. Jeglič na odpustu — jo je zastopal sam dr. pravdnik Vidulich. Zagovornika sta bila — dr. Stanič in dr. Vinci.

Uradno sta bila določena oba slovenska zagovornika. Toda eden se je

umaknil in je raje najel in plačal dr. Vincija, da je ta skazil slovensko obravnavo, ker je odklanjal Slovence in spravil na porotno klopi nekaj Italijanov. Obravnava se je na to vlekla s pomočjo tolmača pozno v noč, dočim bi bila končala brez tolmača že popoldne... Dr. Stanič se je udal, da je svoj zagovor povedal tudi italijanski, ali z izjavo, da se je to zadnjič zgodilo. Na to je pa tudi dr. Vinci govoril italijanski in slovenski (kakor je pač znal, ali govoril je). Drž. pravdnik je govoril tudi slovenski!

Po mojem mnenju je slov. odvetnik zagrešil, da je najel dr. Vincija. Kaj podobnega naj se ne ponavlja več! Slovenskega odvetnika dolžnost je, da ostane v takem slučaju na mestu in se ne odtegne, ker s tem nam kvari dosedanje težke pridobitve! — Dostavljam, da imé odvetnika in ostreji ukor naj bi objavila „Gorica“; to je v tem slučaju njena dolžnost! X. Y.

Iz Lokaveca, dne 24. t. m. „Rokodelsko podporno društvo“ v Lokavcu je imelo v nedeljo dne 22. t. m. svoj redni letni občni zbor, na katerem so bili izvoljeni gg. Ang. Kovač predsednikom, Jož. Lokar tajnikom in Anton Novinec denarničarjem.

Po dovršenem zborovanju smo se podali v gostilno g. Rebka, kjer so naši vrli pevci zapeli več narodnih pesmij in nas tako kratkočasili z lepim petjem. Tudi več napitnic se je govorilo na predsednika in razne društvenike, izmed katerih naj omenim le napitnico g. Ivana Batiča, ki je napil društvu na sploh: Že Bog sam je vstvaril v raju društvo rekoč: Človeku ni dobro samemu biti; naredimo mu tovarišico — ter je tako ustanovil prvo društvo. „Potem je sv. Janez videl v skrivnem razodenju iz vseh rodov Izraelovih otrok po dvanajst tisoč znamenovanih, in potem se veliko trumo, katere nihče ni mogel prešteti. Kaj ne da, to je bilo veliko društvo, kakoršno naše nikdar ne more biti. Ker pa vidimo, dragi soudje, da je dobro in koristno društvo Bogu ljubo že od začetka sveta, napredujmo tudi mi tako, kakor je nam dal vzgled On sam, ko je ustvaril Adamu tovarišico — da tudi mi še vsak za-se po enega uda pridobimo. Potem bo stelo društvu na prihodnjem občnem zboru še enkrat toliko udov kakor nas je danes, v kar nam pomozí Bog!“

Veseli smo bili teh besed in v veselju smo se tudi razšli, navdahnjeni s srčno željo, da bi naše društvo rastle in cvetelo narodu v čast in korist!

Iz Kopra, dne 25. t. m. (Strajk ital. dijakov). — Kakor ste že omenili, italijanski učiteljski v Kopru „strajkajo“ Prišlo je do tega na tak način: Dne 14. t. m. je svirala slavna koperska godba na trgu „Piazza del Duomo“ v spomin nekega italijanskega pesnika. Pri tem sviranju ni smela izostati znana goriške Slovence skrajno zaleča pesem-izzivalka „Marameo“. Ko so Italijani to čuli, so nekateri jeli klicati: Viva l'Italia! Med temi je bilo tudi laskih dijakov. Slovenski dijaki, ki so čuli take proti-avstrijske pojave svojih sošolcev, so bili ogorčeni, in storili so le prav, da so jih naznanili ravnateljstvu! Da so storili slovenski dijaki kaj takega, takoj so jih ovadili Italijani, in kaj vse bi se bilo z njimi zgodilo! „Piccolo“ poroča, da v konferenci sobi profesorjev bi bilo prišlo skoro do tepeža, ko se je obravnavalo, da treba take nevarne življe nemudoma spoditi iz zavoda. Je pač tako, ker notejo vsi uvideti, da na avstrijski šoli ni več prostora za tiste mladeniče, ki se predržejo na prej označeni način demonstrirati proti Avstriji! No, k tistim, ki so mislili, da se ne sme izgnati z učiteljskega takih ultra-Italijanov, so se pridružili tudi vsi ostali italijanski dijaki, katerih od 20. t. m. ni več v šolo. Pisali so ravnatelju pismo, na katero so se podpisali vsi, da ne pridejo več v šolo, ker se jim ne veruje na besede, s katerimi so protestovali proti temu, da so Italijanski dijaki zagrešili zgornje vsklike!! — Ko so šli slovenski dijaki dne 24. t. m. v šolo, so videli na šolskih vratih list, na katerem je bilo pisano: Viva l'Italia! For a sciavi, abasso il Markeli, e viva noi! V šolo hodijo 4 v prvi tečaj, 1 v drugi, 5 v tretji in 1 v četrti. V šolo pa jih ni 7 v prvi, 12 v drugi, 12 v tretji in 11 v četrti tečaj.

Vse je radovedno, kako se skonča ta reč. Zgodilo se je pač nekaj takega, kar zasluži prav eksemplarično kazen, ali kdo ve, se li zgodi kaj Italijanom ali nič? Morda da bi celo nekateri radi videli, da bi bili kaznovani slovenski dijaki, ker so storili svojo dolžnost!!

No, slučaj nas poučuje zopet, v kaki družbi morajo živeti slovenski dijaki v Kopru, in da je zadnji čas, da se jih premesti kam drugam, zlasti če se upošteva, da se z njimi postopa kar najstrožje, z Italijani pa popustljivo do skrajnosti. Saj niti v predstojemem tako značilnem slučaju se ni ukrenilo še nič odločilno energičnega, in kdo vé, če se sploh ukrene???

Od obali sinje Adrije, dne 24. t. m. (Spominjamo se mrtvih!) Pred par dnevi me je zanesla noga na Sv. Ivanško pokopališče. V misli zatopljen sem šetal tik grobov, kar pridem do groba našega skladatelja, žal prerano umrlega učitelja Hrabroslava Volariča. Nemilo me je zadelo v srce, ko sem videl, da grob nam dragega pokojnika je puščen v nemar, da le za na

pol strohnjeni križ naznanja, kje počivajo zemski ostanki našega skladatelja, ki se je v kratkem času svojega življenja vendar toliko proslavil s svojimi deli kot skladatelj, katerega skladbe vidimo dan za dnevom na vsopredu naših čitalnic, naših pevskih društev, itd. in katere narod kaj rad popeva, in da so nekatere izmed njih postale že prava narodova last.

Vse to in še marsikaj drugega mi je slo po glavi, in žalosten sem bil v dno duše, gledaje pred saboj grob blagega pokojnika — tako zanemarjen!

Če se ne motim, je pred leti neko učiteljsko društvo si bilo postavilo nalogo, postaviti Hrabroslavu Volariču primeren spomenik, ali iz tega ni bilo nič!

Zato pa se sedaj obratam do rodoljubov po Goriškem, do župansteve, kjer je služboval, in učiteljska, ter jih pozivljam, da bi se storili koraki v to svrhu, da bi imel pokojni Hrabroslav vsaj dostojen grob in malce primeren spomenik. Mislim, da goriški Slovenci smo pač dolžni, to storiti. Torej na noge! Častimo svoje umrle odlične može!

Domate in razne novice.

Poroka. — G. Emil pl. Obereigner, c. kr. pristav gozdnega nadzorstva, se je poročil z g.čno Regino Balančevno, hčerjo znane rodoljubne rodbine na Proseku. Na mnogaja leta!

V Št. Andrežu pri Gorici je umrla po dolgotrajnem bolehanju za sušico gospa Furlani roj. Uršič, rodoin iz Kobarida, nadučiteljeva soproga. Blaga gospa Karolina je bila stara šele 35 let, pa je morala že zapustiti ljubljene soproga in sina Vladimira. Rodom iz znane kobarške rodbine se je izsolala za učiteljico in je tudi nekaj let službovala na raznih krajih. Bolehala je že več let. — Gosp. soprogu in celi rodbini nase sožalje! Njej pa večni mir!

Loterija „Šolskega doma“. — Srečke so dotiskane in se te dni razposljuje poverjenikom po deželi. V Gorici so vsi slovenski trgovci in nekateri gostilničarji blagohotno prevzeli njih razprodajo.

Izredno povoljni vspeh predlanske loterije pač opravičuje nado, da tudi letošnja vrže lep donesek našemu dnevemu „Šolskemu domu“. Prav s pristrano prošnjo se obračamo do častitih rodoljubov, da bi zopet pripomogli k enako lepemu vspehu, bodisi z darovanjem dobitkov, da se vzbudi zanimanje občinstva za loterijo, bodisi z razpečevanjem srečk kot poverjeniki, bodisi s kupovanjem istih. Zrebanje je določeno na dan 31. decembra t. l. v „Šolskem domu“, kjer bodo prej vsi dobitki teden dni na ogled razpostavljeni, v spodbujajo kupovalcev, pa tudi na čast darežljivih in spretnih darovateljic in darovateljev. — Ženski oddelek društva „Šolski dom“.

Naša polemika. — Vsakemu pametnemu človeku že do grla preseda način najnovejše polemike.... Mi je nismo zakrivil. Gregorčič-Coroninijev „Revolverjournal“ je dosegel v tem oziru vrhunec smelosti in brezobraznosti.... Kar smo odgovarjali mi, ni bilo le v obrambo napadenih in zaljenih oseb, marveč v obrambo najprimitivnejšega prava in dostojnosti, v obrambo splošnoveljavnih načel v družabnem življenju.... Kar se zgodi danes meni, se more pripetiti jutri — Tebi, čitatelj! Zato smo zavračali napade in laži.... Doslej smo povedali pač dovolj.... Zato se bomo v „Soči“ izogibali polemiki enake vrste; ni menda mogoče najti še kakega napada, ki ne bi mogel biti zavrnjen z razlogi iz dosedanje polemike. Tistim Slovincem, katerim ugaja „Goričanska“ hrana: dober jim tek! Stvarni kritiki ali zavrnitvi pa se ne odrekamo.

K uvodnemu članku v zadnji stev. smo dobili iz Gorice od strani, ki je gotovo dobro informovana o reči, ta-le dopisic:

„Uvodni članek bi proti koncu potreboval bistvenega popravka. L. 1889. je vse dopise o Avški aferi pisal dr. Gr. sam, podučen po svoji kuharici Avčanki in njenem bratu, a čez dve leti jih je podtikal svojemu kolegi v semenišču, ki niti erke ne bi bil zapisal, ampak se je le, ker so mu bile zadeve znane, večkrat o njih z dr. Gr. razgovarjal. Se ve, te razmere sedanjemu lastniku „Soče“ ne morejo biti znane, ko ga l. 1889. se ni bilo v Gorici. — Zdaj vidite, dr. Gr. ni kršil le uredniške tajnosti, ampak je zraven tudi nesramno....“

Komentarja ne pišemo, ker je razviden sam po sebi.

V siromštvu. — 61 let staro Marijo Žnidarčič, spadajočo v občino Ajbo, so prenesli v bolnišnico pretekli teden iz ulice Leoni, kjer je reva ležala še par dnij brez vsake jedi v nekem hlevu.

Nov italijanski list? — Iz Gorice poročajo v „Il Risveglio“, da se odpre v Gorici v kratkem nova tiskarna, v kateri bodo tiskali italijanski list, ki bo glasilo nacionalno-liberalne laške stranke.

Naj torej „ovajamo!“ — Ker Gregorčičeva „Gorica“ nadaljuje svoje ostudnosti o zasebnem življenju polit. nasprotnika, da o njem laže — bilo bi morda vendarle prav, ako dobi odgovor — ne v „Soči“, marveč v posebni brošuri, ki se bo imenovala: „Dr. Gregorčič in njegova okolica“. Gradiva imamo prav veliko, zanimivega, pikantnega, tudi za kriminalne romane... Brošura bo lahko pisana docela v žanru

Gregorčičevem. Zameriti ne bo smel nihče, narobe: ako je dr. Greg. ostal ukljub svojim činom v tem oziru še vedno vzor posteljaka in duhovnika, ostane lahko tudi spisatelj brošure; ako je postal dr. Greg. državni poslanec in „ljubenec naroda“, postane pisatelj cele brošure najmanj minister.... Prijatelje prosimo, naj nam pošljejo za tako brošuro zanesljive prispevke, ki so tudi njim znani. To bo zabava!

„Gorica“ bo morala delo le hvaliti; pisano bo docela v duhu njene najnovejše morale in v šilu njenega „vzora“. Ta njen vzor ima v „Gorici“ vrednih posnemovalcev, ako sam ne piše vsega. Saj je hotel pred volitvami l. 1891. ogrditi pred vsem svetom celo slovensko damo, soprogo svoje tekmece, s tendencijsnim poročilom o „častniškem plesu“. K sreči, da je Gab. izžrtal besede.... za katere bi častniki poiskali zadoščenja s sabljo.... Ni mu bila mari čast slovenske dame in rodbine — kaj mu mari zdaj samo za jednega Gab.?! Moža, ki je bil za toliko sposoben, bi izključilo vsako častno zadoščenje. Ostalo bi le preziranje — ali pa bič! Takó je, vidite — z vzori!

Odaja mitne. — V Vipavi bo dne 10. novembra dražba za odjajo mitne na Colu, v Šturjah in v Vipavi na potih pod Nanosom in od Vipave do Gorice. Vsklicne cene so: gld. 550, gld. 280 in gld. 360.

Jako ljubeznivo! — Anonimna pisma na Gabrščka so že več let priljubljen sport lahonskih zagrižencev in pa Gasparja L. Ta teden je prišlo italijansko pismo s podpisom „Don....“, v katerem je rečeno, da Gab. bi bilo treba obesiti na Travniku, „perchè Voi siete l'assasino di Gorizia“ (ker vi ste ropar Gorice). Čuden človek, ta Gab.! „Goričani“ in lahoni so o njem enih mislij, da bi ga bilo treba obesiti.... Torej kar na kol z njim in Slovenija bo rešena!

Velik požar. — V Rihembergu je požar uničil hišo in gospodarska poslopja, orodje, vino, itd. g. Maksu Ličenu. Škode je okoli 7000 gld. Zavarovan je pri „Francosko-Ogerski“.

Med „trgovci“ in „obrtniki“, ki so zborovali v nedeljo na Goriškem, so bili 2 slugi, 1 čuvaj, 1 drvar, 3 učitelji (z Medveščkom vred), 1 bivši učitelj, ki je vpokojen, 1 knez z majhnim mlinom v okolici, 1 „zasebni tajnik“. Sedaj pa stojimo š, dr. Gregorčič, svetnik Vodopivec, dr. Rojce, od trgovcev Gasper Likar in Ivan Kavčič na Kornu (3 drugih, ki so šli le „špas“ gledat, ne imenujemo.) S tem je bila zactopana vsa trgovina. Od obrtnikov stojimo Hrovatina, svéčarja Kopača, in 18 malih rokodelcev in njihovih pomočnikov, od katerih jih je večina šla tudi gledat le „špas“, kakor sami zatrjujejo.

Tako klavern je bil drugi shod; tretji bo še bolj itd. In naj bi bilo kako zastopstvo trgovskega in obrtnega stanu? Ljubljanski „Slovenec“ naj le bo ponosen na tako gibanje. — Sicer pa le na delo, bomo videli, kaj pokazejo. Ovirati jih ne bomo!

Prof. Berbuč pravi v „Gorici“, da je tendencijsna izmišljotina trditev: „da je naložil dijakom realne, da morajo kupovati zvezke pri Italijanu“. — Mogoče da, a najbrže dr. ne! Tako lepo novico so pripovedovali stariši realskih dijakov, ki najbrže niso lagali.... Mogoče pa je, da ima tudi prof. Berbuč prav, ako namreč smatra onega trgovca za — Nemca“.

„Corriere“ je priobčil „zaradi zanimivosti“ tudi odgovor „Gorice“ na Gab. odprto pismo z dostavkom: da pod odgovorom ni nikakega podpisa. — Radovedni smo, ali si bo „Gorica“ kaj častitala na tej izredni časti, kakor je častitala „Soči“. Ljubljanski „Slovenec“ bo gotovo tudi molčal.

Na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov. — „Glasnik“, ki izhaja v Ljubljani ter je glasilo slovenskih krščanskih socialistov, je priobčil v svoji zadnji številki „Pismo iz Goriske“ iz pesera moža, ki se je podpisal „Goriški krščanski socialist“. Da razvidijo po priliki naši čitatelji, kako piše ta list, ponatiskujemo to-le:

V političnem oziru se je pri nas v zadnjem času pojavil — hvala Bogu razdor. Hvala Bogu, pravim se enkrat! Kajti tako je nujno moralo priti, priti smo morali do jasnosti. In danes imamo tudi na Goriškem dve stranki v potetku, kakor jih je prerokoval že pred leti duhoviti nositelj katoliške misli na Slovenskem, prezasluzni monsignor doktor Mahnič, sedanji vladika Krški. In prav takratni najhujši nasprotniki sedanjega vladike so danes zanesli prepir v dozdaj složne goriške Slovence in prav ti brezvestni ljudje so danes nositelji takozvanih naprednih načel recte liberalnih. Razume se, da so zajedno tudi strastni nasprotniki združne misli. Toda ogromna večina naroda stoji še vedno pod zastavo dičnega dr. Antona Gregorčiča, ki deluje na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov, ki so ga pred leti izdali. Slovo pa je dalo sebičnim koristolovcem, ki se zbirajo pod slaboglasno tvrdko Gabršček-Tumovo. Vendar pa nas čaka še boj, hud boj s to sebično kliko, ki bo vporabljala vsa dovoljena in nedovoljena sredstva, da nam škodi in ovira delovanje. Ves svoj žolč izliva jo ti ljudje v svoje glasilo „Soča“, ki bo kmalu postala vredna posestrima ljubljanskega „Slov. Naroda“, trobila kranjskih re-negatov, alà Hribar, Tavčar itd.“

Na vse „ljubeznivosti“, ki so napisane proti nam, se nam ne zdi vredno odgovarjati, pač pa vzemimo v postev stavek, kateri govori o dr. Gregorčiču ter o njegovem delovanju na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov. „Prim. list“ je bil že svoj čas omenil, da dr. Gregorčič stoji na stališču tega pastirskega lista, in sedaj zopet taka trditve v „Glasniku“! Iz pisave „Pisma iz Goriške“ je razvidno, da stoji za tem dopisom mož, ki dobro pozna razvitik krščanskega socijalizma na Goriškem, ki je morda celo v prvih vrstah naših krščanskih socijalistov. In ti naši krščanski socijalisti že morajo vedeti, na kaki podlagi deluje dr. Gregorčič, saj jih je bil tako lepo sprejel pod okrilje „Sloge“ ter od takrat tudi začel pobirati od sebe druge narodne delavce! Zato se nam zdi trditve v „Prim. l.“ in sedaj v „Gl.“, da dr. Gregorčič deluje na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov, taka, da odgovarja istini. — Nekdanji program „Sloge“, zaupnih slovenskih moč, skupne izjave slovenskih poslancev, itd., vse tisto torej dr. Gregorčiča bore malo briga, — on „deluje“ na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov, ki so ga pred leti izdali! Trditvi „Prim. lista“ v tej reči dr. Gregorčič ni oporekal, gotovo ne oporeka tudi sedanj v „Gl.“, zato smemo sklepati, da vemo končno pozitivno, na kaki podlagi sloni Gregorčičovo delovanje, to je na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov. Torej ta pastirski list naj reši goriške Slovence iz laške sužnjosti ter jih osamosvoji!!

No, morda utegne biti marsikaj dobrega v onem pastirskem listu; da bi pa bilo mogoče gledé na naše posebne razmere v deželi vspešno delovati od strani mož, ki hočejo biti naši voditelji, pred vsem na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov, to pa odhaja zanj. Za pravo in trdno podlagi delovanja Slovencev na Goriškem mora biti, ne vse kaj drugega kot pa pastirski list avstrijskih škofov!!

Z obojimi „Pismom iz Goriške“ smo menda vedno prišli na isto, da vemo, kakošno stanje zaznava dr. Gregorčič v svojem delovanju. To je že nekaj vredno, vsaj bomo vedeli za naprej, da kar stori, stori na podlagi večkrat omenjenega pastirskega lista, in tudi se dá soditi, da zlasti njegovo delovanje v poslednjem času ima tako podlago.

Radovedni smo le še, če obsega tisti toli imenitni pastirski list tudi pouk o lažéh, natočevanju, obrekovanju, častikraji itd., t. j. o „čednostih“, katerih je mlada „devica-Gorica“ vsa polna. Kdo ve, če vsa lista gnušna pisava „Gorice“, kateri stoji dr. Gregorčič na čelu, ne sloni takisto na podlagi pastirskega lista avstrijskih škofov???

Porotne obravnave. — V torek sta bila obsojena Leop. Sušmel in Frančiška Vonceina radi tatvine na 16, oziroma 18 mesecev ječe. V sredo je bil obsojen Carlo Spangher na 6 let v ječo radi tatvine.

Dr. Gregorčič in Gabršček. — Kakó se pojmi mešajo in ljudstvo slepari, dokazuje ta-le izrek „Gorice“, ki pravi: „Gabršček se ima Gregorčiču zahvaliti za vse, kar je danes; dr. Greg. ga je dvignil iz nič na današnje stopinje; Gab. se je grel ob Gregorčičevem solncu.“

Takó je torej ta reč! Da Gab. nekaj razume in zná, da je podjeten človek, da je vedno odločen bojovník za narodne pravice itd. — za to se ima zahvaliti dr. Gregorčiču?! — Gab. je ustanovil lepo, obsirno tiskarno, najlepše narodno podjetje v Gorici; v to je moral imeti potrebno znanje in denar — a dr. Greg. mu ni dal ne jednega ne drugega; koncesijo je Gab. tudi sam pridobil! Že v 6 letih je izdal Gab. nad 100 knjig, ki dokazujejo, da je Gab. podjeten mož in da nekaj zna. Tako delovanje je moralo pridobiti Gab. splošno znano ime na najboljšem glasu. Kakošne zasluge naj ima dr. Greg. za vse to? Ali morda to, da Gab. ni oviral v takem delovanju?!

Res je le nekaj. L. 1889. je prepustil dr. Greg. Gabrščeku — „Sočo“. Ali zakaj je to storil? Ker je sklenil: povsem odtegniti se polit. življenju. „Soča“ takrat ni imela 600 naročnikov (tiskala se je v 640 iztisih); takrat je bila docela pasivna, ker je bila naročnina poterpjana večinoma že zanaprej in je bilo vpisana za preteklo dobo. Gab. je „Sočo“ kmalu povzdignil, — ker je razumel svoj posel! (Povedati je treba še, da je bilo prav takrat že določeno, da bo izhajal nov list proti Gregorčičevi „Soči“. V Likarjevi stacini je bilo njemu ponujano uredništvo. Ko je povedal, da je že prevzel „Sočo“ — je padla misel o novem listu v vodo).

Ako hoté pa „Goričani“ izvajati svoje trditve iz dejstva, da je Gab. prevzel „Sočo“ iz Gregorčičevih rok — s vobodo jim! Stučaji so bili in bodo — ne da bi bili navezani nanje za večno hvaleznostjo. Saj tudi dr. Gregorčič vé, po čegavem prizadevanju je postal doktor in je dobil pozneje najboljšo stolico v semenišču — a ni bil prav nič hvaležen svojim dobrotnikom, pač pa jih je mesaril v „Soči“ prav takó ostudno, kakor dela zdaj njegova „Gorica“ z Gab. Dr. Gregorčič naj torej lepó nase obrne vse nauke o hvaleznosti.

Da končamo! Gab. je postal to, kar je, le po svojih zmognostih in močéh. Slučaju, ki ga je l. 1889. pridržal v Gorici, pa ni bil hvaležen ni, ker bi bil imel drugod lahko lepšo in hvaležnijo pozicijo; vsaj takih ostudnih osebnih bojev bi ne moral pre-

stajati. Naroče pa se je Gab. žrtvoval za dr. Gregorčiča, za katerega je delal s toliko vnemo, kakor nikdo drugi! Kakor dr. Greg. ni bil hvaležen tistim, ki so ga spravili na profesorsko stolico v semenišču, takó ni hvaležen Gab. za 10-letno hlapčevstvo; naroče: kakor je plačal prve dobrotnike, takó plačuje — G. a. b. za vse, ker je zanj storil.! Ali je čudno, ako sta šli njiju poti narazen?!

Uničevanje neljubih oseb. — V „Gorici“ citamo vsak teden, kakó da je „Soča“ napadala vsakega človeka, ki se predrzne drugače misliti. Da bi se zanaprej takó ne doglo, so „narodni voditelji“ sklenili, uničiti „Sočo“ z novim listom. Kislo grozdičje!

Poglejmo neki slučaj iz zadnjih časov, ki drastično osvetljuje — resnico.

Župan neke večje občine na Vipavskem je bil baje nasproten abstinenčni; zato je skušal pridobiti se par odličnejših županov, ki bi potem govorili resno besedo s svojimi poslanci.

Ne vemo, koliko je na tem resnice — toda uredništvo „Soče“ je došlo od jednega prvaka sedanje „Gorice“ pismo, da tega moža je treba dobro okretati v „Soči“. — Mi tega nismo storili, marveč le od daleč namignili samo na čin. Nismo hoteli moža ne imenovati ne krečiti, ker spoštujemo vsako prepričanje in smo vedeli, da bi to bolelo dva njegova sina v Gorici, ki zavzemata odlični mesti. Izvedeli smo, da se nam je zamerjala tolika „obzirnost“ in „popustljivost“. — Komentar čitatelju!

Same osebnosti. — V zadnji „Soči“ sta bila med „razgledom“ dva sestavka, ki sta nujno dregnila „Slovenec“ gospodo v Ljubljani; večrajšnji „Slovenec“ je radi tega jako strupen. Ni pa odgovoril „Soči“, kakor bi se spodobilo, marveč zakadil se je z vsó srditostjo v — mojo osebo pa v zvežu „Gorice“. „Gliha vkup striha“, pravi pregovor; „Gorica“ in „Slovenec“ sta itak bratec in sestrica istega duha!

Za oddelka „Razgled po svetu“ in „Razgled po slovanskem svetu“ v „Soči“ se jaz že par let nič ne brigam; ta posel je poverjen drugim rokam. Zató tudi onih dveh sestavkov nisem jaz napisal; jednega nisem niti čital pred natison. — To naglašam, da čitatelji vidijo, kakó nezastuženo čast mi skazuje „Slovenec“, da me postavlja v družbo z Malovrhom in Penizkom. „Slovenec“ torej ni bilo treba razkoraciti se nad menoj, marveč lepó odgovoriti — „Soči“, zlasti še zató, ker je pisala tudi ona jako obzirno. Ako je bila afera Šusterčič-Penizek za „Slovenca“ že dognana, — za nas ob meji pač ni bila; dokaz temu, da je celó „Gorica“ pisala skoro docela takó, kakor „Soča“.

„Slovenec“ naj se le potolaži radi moje pozicije na Goriškem. Mene malo to briga, ali so me „Goričani“ sió ali ne; siti me bodo še bolj, da si pokvarijo želodec. Za to že hočem poskrbeti. Laž ima kratke noge, če tudi prihaja „na katoliški podlagi“.

Toliko v odgovor! „Slovenec“ lahko dalje udriha po meni, odgovarjal mu ne bom več! A. G. — k.

„Slov. List“ je na kratko „obsodil“ „Sočo“, ni se pa dotaknil „Gorice“. Ukusi so pač različni! — Na članek dr. Tume je odgovoril le na kratko, „da meseca januarja l. 1898. g. Koblar ni govoril z dr. Tumo“. — Mogoče! Bilo je pa morda 1. februarja ali 31. decembra, za točen datum ti ne gre, marveč za bitstvo. „Slov. List“ dalje zagrozi, da utegne spregovoriti o nekem „naglavnem grehu“ Gab. in dr. Tume na podlagi pisma, katera hrani g. Koblar! — Branimo mu ne, ako hoče rabiti kaka zasebna pisma! Rečemo le še, da tudi v Gorici se še hranijo pisma, na podlagi katerih bi utegnili pisati zanimive članke tudi mi!

„Kazipot“ izide za novo leto, popravljen po izvirnih podatkih od 1. oktobra naprej. Točnejši pač ne more biti. — Knjiga je vredna za slovenske razmere gotovo vsaj 1 gl., a naročniki „Soče“ ga dobé brezplačno, kar naj vsakdo blagovoljno upošteva.

Ker se „Kazipot“ še posebe razprodaja, je to gotovo najbolj razširjena letna knjiga v deželi. Zadnje čase nekaterniki mnogo govore o — potrebi reklame. Ta „Kazipot“ je brez dvoma za naše trgovce in obrtnike najuspešniša reklama. Zató ne bi smeli pogrešati v njem nikogar, saj stane cela stran le 6 gl., pol strani pa le gl. 3-50. Za navadne potrebe zadošča pol strani. — „Kazipot“ je za izdajatelja draga knjiga, kar se lahko vsakdo sam prepriča. Kje je se delo in trud s sestavljanjem? Stroški pa se pokrivajo v glavnem le z oglasi!

Lepak vozni redov izide v prvem tednu novembra, ker so se oglašili inserenti. Prostora je še za par njih. Ta lepak dobé vsi naročniki „Soče“. Poleg tega bo tiskan na močnem papirju za javne kraje; razpošljemo ga brezplačno.

Ker visi ta lepak po vseh javnih krajih in za ljudje pogosto rabijo, je za inserente najboljša reklama. Lepak se vidi povsod tudi izven Goriške na pramnogih krajih.

Kdor hoče dati svoji oglas na ta lepak, naj se oglasi najdalje do konca meseca; pozneje ne bo več časa!

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V torek so bili burni prizori v državnih zbornici.

Nemski levičarji kakor Hofman-Welnhof in dr. Lueger so govorili v velikem

nemškem smislu, češ, da samo s preklicem jezikovnih naredeb se Nemci niso zadovoljni, oni hočejo vseskozi ono pozicijo, katero so imeli nekđaj. Govorili so se dalje Wolf, Bärnreither. Ko pa je prišla na vrsto interpelacija Čehov do pravosodnega ministra Kindingerja, tedaj je bil hrup in vrišč med Čehi. Dr. Kindinger je namreč izdal neki tajni ukaz za nekatere češke sodnije, da morajo gotove reči biti odselej pisane zopet le nemski in ne več češki. Čehi so se glasno zgražali nad takim postopanjem ter obsipali ministra z raznimi ne baš uljudnimi izrazi, tako da mu je bilo tesno pri srcu. Podili so ga tudi nazaj v Trst. — Razgovor o vladni izjavi se je pričel v sredo. V imenu Poljaka v je govoril poslanec Jaworski, ki je trdil, da taka odprava, kakor jezikovnih naredeb, ne more uplivati, da bi prišli do mira, marveč obratno. Poljaki se s takim postopanjem vlade ne morejo zadovoljiti zato ostanejo na desnici tudi še na dalje. — Laški poslanec Malfatti je odobral preklic jezikovnih naredeb, izrekel pa tudi upanje, da vlada prekličé vse, kar je utesnilo po rabo laškega jezika v „italijanskih pokrajinah!“ — Türk je grozil celo z pruskimi kanoni, češ, če ne bo z lepa miru na Češkem, Moravskem in v Slezi, ga napravijo Prusi. — Palffy je povdarjal, da vlada je s preklicem jezikovnih naredeb stopila z nevtralnega stališča. — Stransky je imenoval grofa Claryja slavnatega moža grofa Goluchowskega. Dinastično čutstvo je s preklicem naredeb spodkopano. To, kar se je zgodilo Čehom dne 17. t. m., pomeni poraz justice. Med govorom, v katerem je povdarjal na drastičen način krivično postopanje vlade, so mu Čehi burno pritrdjevali. — Dr. Kathrein je povdarjal, da njegova stranka že napravi red tako, da bo mogel poslovati državni zbor, kar je baje na ostalo desnico napravilo dokaj nepovoljen utis. Govoril je prav predržno, če se pomisli, da stoji njegova stranka še vedno na desnici. Čujejo se celo glasovi, da ta nemška kat. nar. stranka odločno ne ostane več na desnici, ako Čehi nadaljujejo s tako opozicijo kakor sedaj. — Izvrševalni ods-k desnice na poziv dr. Kathreina bo imel radi tega posebno sejo.

Voditelj ministerstva za nauk je predložil načrt zakona, ki spreminja §§ 1. 2. in 3. zakona od 1. maja 1889. o mirovinskih dohodkih rimsko in grško katoliškega členečnega osebja na teološkem osrednjem zavodu in na škofijem učnem zavodu v Gorici in Zadru. Mej ulogami je tudi načrt zakona o uravnavi plač državnih uslužbencev spadajočih v kategorijo slug.

Posl. Berner in tovarisi predlagajo, naj se imenuje odbor za preiskavo krvavih dogodkov na Moravskem, posebno v Holešovu in Vsetinu, ter hočejo vedeti, kaj vlada ukrenila, da se prepreči nadaljenje prelivanja krvi. Predlagatelji zahtevajo nujnost za ta predlog. Potem se je nadaljevala razprava o vladni izjavi. Besedo je dobil dr. Kramar. Vsa leвица je zapustila dvorano.

Govorila sta Kramar in Žatek. Po govoru tega poslednjega se je leвица zopet povrnila v dvorano. Stavila je predlog, naj se razprava zaključí. Predlog pa je bil odklonjen.

Poslanec Žatek je rekel, da vlada novo ministerstvo komaj nekaj dni, pa že teče kri! Vlada se z Manlicherjevo pusko! Posl. Daszynski je dejal, da Clary se je že zamazal s človeško krvjo, komaj ko je nastopil. Niti iz Transvala ni takih poročil kakor iz Moravske!

O volitvi I. podpredsednika v državni zbornici. — Zadnjič smo poročali, kak vihar je bil nastal radi poročil v „Slov. Nar.“, s katerimi se je zavračala krivda, da dr. Ferjančič ni bil izvoljen, na dr. Šusterčiča. Čitali smo v „Sl. N.“ to, kar je odločno oporekal potem „Slov.“, vedeti pa vendar nismo mogli, kje je resnica. Sedaj pa citamo v „Slov.“, da slovanska krščansko-narodna zveza je zahtevala pri zborničnem predsedniku dr. Fuchsu, da se mora disciplinarno postopati proti dunajskemu poročevalcu „Sl. Nar.“ radi onih poročil, ker ne sloné na resnici.

Nemška zagrizenost na c. kr. obrtni šoli v Gradcu. — V „Slov.“ citamo, da nekega mladeniča iz naše dežele, ki je dovršil obrtno nadaljevalno šolo v Renčah, niso hoteli sprejeti na c. kr. obrtni šoli v Gradcu, in sicer ne kar 2 leti zaporedoma; ko se je oglašil letos, so ga hoteli ravno tako odsloviti, ali pogovor z ravnateljem, češ, da se je oglašil že dvakrat, da take slov. obrtne šole ni, je dosegel, da so mu dovolili delati vsprejemni izpit! In vendar tak ni nikjeri predpisan. Pri tem izpitu pa ga spoznajo nesposobnim.

Tako merijo pravico nasproti Slovincem!

Shod zaupnih mož narodne stranke na Kranjskem se je obnesel prav dobro, kakor čitamo v današnjem „Slov. Nar.“. Govorilo se je tudi obsirno o političnem položaju in dr. Ferjančič je predlagal primerno resolucijo, kakor tudi je poslanec Lenarčič podal lepe resolucije glede kmetijstva, obrti in trgovine, katere navedemo prihodnje.

Vdarci se nadaljujejo. — Vodja trgovinskega ministerstva Stibral je razveljavil Dipauljevo naredbo glede narodne ravnopravnosti pri postitih in brzojavnih uradih!

Vojsna Anglije s Transvalom. — Sploh se sodi po zadnjih poročilih, da zmaga Angležev pri Glencoe ni mogla biti tako

sijajna kakor jo slikajo Angleži, misli se celo da so bili ti poraženi, ker so se kmalu na to zopet pokazali Buri v bližini ter se bili z Angleži. Skupni vojski Burov je na čelu baje Krüger sam. Buri so razdrli železniško progo med Glencoe in Ladysmithom, vsled česar se Angleži umikajo. Poročil o kaki novi bitki ni.

Buri so zasedli Klipdam ter vjeli angleškega vladnega zastopnika. Ladysmith sigurno tudi vzamejo, ker angleška posadka tamkaj je nezadosna.

Polkovek Schiel, pod katerimi služi tudi Slovenec Egon Moše, je vjet od Angležev.

Kranjska kmetijska družba. — Včeraj so bile volitve v kranjsko kmetijsko družbo, za katere sta bila hud boj „Sl. N.“ in „Slov.“ Zmagala so liberalci s svojimi kandidati in sicer z 1268 glasom proti 596.

V Brazilijo nikar. — Zadnje soboto sta se z Lloydovim parnikom „Orion“ vrnili v domovino dve slovenski družini s Koroskega, skupaj 12 oseb, ki so se pred 2 leti izselile v Brazilijo. Tisočaki, katere so skupili za svoja zemljišča, so se kmalu razkadili v tujini. Na zadnje so bili brez denarja in brez dela. Avstrijski konzul jim je preskrbel brezplačno vožnjo nazaj v domovino. Rojaki! Ako bi prišel kak brezvesten agent in bi vas vabil v daljno tujino, pokazite mu vrata!

Občinski proračun v Trstu za leto 1900. — Mestno računovodstvo je izdalo proračun za prihodnje leto. Glasom istega znašajo skupni redni dohodki 6,892,440 kron, redni izdatki 7,512,130 kron, primanjkljaj: 719,690 kron; izredni dohodki znašajo 247,020 kron, izredni izdatki 897,280 kron, primanjkljaj: 590,260 kron; skupni primanjkljaj: torej 1,209,950 kron. „Edinost“ pravi dalje. Ker pa upajo gospoda, da smejo računati z večimi posrednimi davki in z večimi dohodki iz zasebne lastnine mesta, računajo, da se skupni primanjkljaj, včevši razne prispevke, zagotovljene za gradnjo blaznice, zniža na 864,380 kron.

Da ta znatni primanjkljaj pokrijejo vsaj deloma, namercjajo zvisati doklado na starino od 2% na 5%, vsled česar bi se skupni dohodki pomnožili na okoli 480,000 kron.

Ti statistični podatki morajo odpreti oči vsem onim, ki se še navdušujejo za našo „dobro, zmerno“ gospodo. Zlasti pa način, s katerim hočejo vsaj deloma pokriti svoto, ki jim nedostaja; po zvisanju doklade na starino od 2 na 5%, mora zbuditi ogorčenje v tistih krogih, ki bi bili po taki naredbi najbolj prizadeti, revnejših probivalcih, ki itak že težko zmagujejo neznosne starine.

In kaj nam mestna gospoda ni za vse to? Nekoliko cest hočejo začeti urejati, nekaj novih kanalov hočejo zgraditi, en potok pokriti, na nekoliko trgih napraviti nov tlak, nekoliko zboljšati naprave v bolnišnici, povečati ženski licej in začeti gradnjo blaznice. Nam se dozdeva, da nasproti ogromnim žrtvam, ki jih mestna uprava nalaga prebivalstvu, so vse to le prave malenkosti. Osebito Slovenci, bivajoči v mestu samem in še bolj oni v okolici, nimajo prav nobenega vzroka, da bi z veseljem pozdravljali tak proračun. Saj v vsem načrtu ni ene naprave, ki bi bila nam v neposredno ali posredno korist. Da, ko bi namesto postavke za razširjenje ženskega liceja stalo na pr.; izdatki za slovensko ljudsko šolo ali kaj takega! Pa tega menda ne doživimo!

Raznoterosti. — Dne 22. t. m. je umrl v skutarkom konaku Šefket-efendi, stric sedanjega sultana. — Kraj grški se mudi sedaj v Parizu; obiskal je tudi predsednika republike, Loubeta. — Iz Novegajorka brzojavljajo, da v Panami vsled vstaje je razglašeno obsešno stanje. — Znani odlični hrvatski publicist Diako Politeo je pridobil stalnim sotrudnikom „Edinosti“ v Trstu. — Pri vasi Krasnyuh v Galiciji se je jela usodati zemlja. Jedna cela gora se nagiblje proti reki Čeromos; okolici preti nevarnost. — Mesto Madison v Ameriki je pogorelo. Požar so provzročili tatovi, ko so razstreljevali neko blagajno. — Med Trstom in Dunajem nameravajo zgraditi plovni kanal. Inženir Wagenführer že ima koncesijo za prvotna tehnična dela. — V Ljubljani so zaprl zidarja Franceta Arčuna iz Renč, ker je ukradel 2 uri. — Angelo Fiorini, škof pontremoliski, je iznašel aparat, kateri sam nadzoruje ves promet na železniški progi. Ta elektriški aparat se nahaja sedaj v rokah ital. ministra za javna dela. — V Sarajevu imajo nemško društvo, katero daje gledališčne predstave. — Shod za združenje Dalmacije, kateri je bil sklical hrvatski poslanec dr. Frank na dan 22. t. m., bo šele drugi mesec dne 5. — V Braziliji se je pokazala neka bolezen, slična kugi. Zdravniki z njo še niso na cistem. — V Pulju napravijo električen tramway. — Demonstracije na Češkem se množe, ter se ponavljajo dan za dnevom tako, da ima vojaštvo z njimi posla. — Pri demonstracijah v Vsetinu dne 25. t. m. so orožniki ustrelili 6 oseb, 17 pa so jih ranili.

Fran Valetič

gostilničar v Trstu, naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel gostilno konsumnega društva v sv. Križu pri Trstu, a da obdrži tudi svojo dosedanjo gostilno v ulici Solitario št. 12.

Priporoča se torej za obilen obisk v obeh imenovanih gostilnah.

Foulard - Seide 65 Kr.

bis fl. 3 35 p. bl. japanische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 Kr. bis fl. 14-65 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.
Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) ZÜRICH. (2)

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 101

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka **E. Riessner, v Nunski ulici 3,** (nasproti nunski cerkvi)

prilagojena pred. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih venov, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerani ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo S. el.) tiskarno žrk na perilo. (P. e.)

Preselitev.

Dovoljujem si naznaniti slavnemu občinstvu, da se nahaja odslej **zavod za likanje perila po dunajskem načinu in pralnica v ulici Tre Ré šte. 10.** Udani **Franc Korpitsch.**

Pozor!!

Želod v vsaki množini kupuje polpisance po najvišji ceni. — Ob enem opozarja, tudi na zalogo ljubljanskega kislega zelja, katero prodaja v sodekih po 100, 50 in 25 klg.

Ivan Premrou,

V Gorici, ulica Morelli (za mesnicami) št. 49. zadej.

Razglednice

krasno dovršene od 20—25 gld. 1000.

Naročila sprejema **Anton Jerkič, fotograf v Gorici.** Na željo pride fotografirati sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem ko se ilustruje celi svet na razglednicah.

Proti protinu in revmatizmu

je naj-vepešnje, najgotovjeje in najugodnije sredstvo

Zoltanovo mazilo za protin in revmatizem.

Steklenica velja 1 gld. in se dobiva v lekarni dvornega zalagatelja

Béla Zoltan v Budimpešti V.

Na tisoče zahvalnih pisem in spričeval dokazuje, da to čudovito mazilo

v malo dneh popolnoma in gotovo ozdravi

tudi najstarejše bolezni protina in revmatizma, celo pri onih bolnikih, ki so se zaman trudili, da bi si v kopeljih pridobili zdravje.

Kuštrin Anton

trgovec

z jedilnim blagom

Gosposka ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na vadnega in najfineje vrste «Luka».

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Obljubuje točno in hitro postrežbo.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril

v **Semeniški ulici šte. 8**

astno zalogo z izdelovalnico tehnič. raznovrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vse naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v Št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prezmemam v mehanično popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih američanskih sistemov, katera so priznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež.

udani

KAROL KOMEL,

20-6 v Semeniški ulici številka 8

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,

urur v Kanalu.

Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiffchen «Afrana» s tilim tokom. Slednja je glede praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000 2000 šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se jo po vsej pravici krono vseh strojev imenovati. — Stroji za šivilje od 30 gld., za krojače od 38 gld. naprej s stojalom vred. Ob enem se priporoča za točno popravo vsakovrstnih ur in strojev po zmerani ceni.

Garancija 5 let.

F. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2, v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja **Ciril-Methodovo in Knalppovo** sladno kavo v zavojih.

Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunška ulica 14-16 — V Gorici

Prodejalnica

in

edina mehanična

popravljalnica

šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. — Stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške in samokrese.**

Na dež. jubil. razstavi o likovan s srebr. drž. sveinjo Na Lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno sveinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praba-Smihov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših priznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripomočnikih sprisal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedino leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prosto

Popravo izvršuje po najnižjih cenah.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijskih, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

„Krojaška zadruga“
vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici
Gosposka ulica št. 7.

Velika zaloga
vsakovrstnega manufakturnega blaga
za ženske in moške obleke
za vsaki stan in vsaki letni čas
v največji izbiri
kakor: sukno, platno, prtenina, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge in zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce «Jäger» itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja!

Naznanilo.

Podpisani usojam si uljudno naznanjati slavnemu občinstvu v mestu in z dežele, da sem odprl znano krčmo

pri malem Rajhu
v Gorici na Kornu,

kjer bodem točil pristna vipavska in briska vina, ter pristno tropinsko žganje. Postrežen tudi z mrzlimi jedili.

Obljubuj točno in vestno postrežbo, se priporočam v blagohoten obisk.

Z vsim spoštovanjem
Vinko Gregorič, gostilničar.

Novoročenci pozor!

Štejen si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vitarini, glavni vhod v gosposki ulici.

Anton Breščak
v Gorici, gosposka ulica 14, blizu lekarne Girioncolljeve.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne jedilne in posetne sobe so po Nemškem slogu odlikovanih Črnigojevih delavale v ulici Ponte nuovo in via Leoni, katere so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Budapeštanskih tovarn. Ostalo pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov.

Sprejema se naročila in izdeluje po izbiri obrisa, najceneje in v najkrajšem času.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna i. t. d. Različne stolice iz trsa in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapecarije.

Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Odlikovana tovarna in velika
zaloga vsakovrstnega pohištva
Ivan Doljak
v Solkanu pri Gorici, nasproti gostilne Mozetiča (Droč).

Prezema vsako naročilo v mizarski ali strugarski stroki od priprostega do najličnejšega izdelka. Izdeluje točno in po najnižjih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

BOGATO preskrbljena zaloga **ZALOGA** vseh, k mizarski in strugarski stroki spadajočih potrebščin.

Kulturna postrežba.

obkladkov (remeša) v najrazličnejših vrstah.